

y siempre se termina
con el canto de los gozos.
De mozo recuerdo yo
cuando abríamos el baile
bajo la luz de un candil.
A veces con intención
aquel candil apagabas
dando buenos apretones

a la moza que bailabas.
No siempre salía bien
que a veces te equivocabas
y como palma de aplausos
sonaban las bofetadas.
Al encender el candil
se cruzaban las miradas
con el fin de descubrir

al atrevido don Juan
con la cara colorada.
Y aquí se acaba el relato
de mi pueblo tan querido
acordándome del tiempo
que tanto me he divertido.

CHISTES

CLASES DE GRAMÁTICA
-Manolito dime una palabra que
empiece por d.
-Ayer.
-Ayer no empize por d.
-Si señora, porque ayer fue domin-
go.

gafas?
-¿Las quiere para lejos o para
cerca?
-Pues para cerca, no voy a salir de
la provincia

-Toma, me da igual, es para sentar-
me.

EL SEÑOR DE LAS GAFAS
Un señor entra en una óptica.
-Buenos días ¿Me podrá dar unas

UNAS BUENAS CERVEZAS
-Camarero, traiga una caja de cer-
vezas
-Sí, al momento, ¿Qué marca le
apetece?

HIJO NEGOCIADOR
El padre le dice a su hijo:
-Me prometiste que te portarías
bien y yo te prometí que si no lo
hacías te castigaría.
-Si papa, pero como yo no he cum-
plido mi promesa, tampoco es pre-
ciso que tu cumplas la tuya.

RIMES

Bautista Villaplana

El día dos de noviembre
y del año dos mil tres,
es un día señalado
porque el Príncipe de España
su matrimonio ha anunciado.
Se llama Leticia Ortiz

BODA DEL PRÍNCIPE FELIPE
y dicen que es buena dama,
ya que según las intenciones
será la Reina de España.
Para ser Reina de España
haciendo está sus ensayos
hasta el día de la boda,

día veintidós de mayo,
Este día primaveral,
es el día acordado
para reunir los invitados
y la boda celebrar.

COSES DEL CARRER DESEMPARATS

Els veïns d'aquest carrer estem en molt bona unió
i disfressem el carrer aprofitant l'ocasió.

Engalanem el carrer complint la nostra il·lusió,
perquè siguem bones festes i triomfe la Comissió.

Amb les coses que tenim i unes poques que hem
posat,
intentarem que ens donen el premi de l'any pasta.

I aprofitem l'ocasió, encara que algú no ho creu,
perquè a la punta del carrer tenim la Mare de Déu.

Com tots els anys anteriors hem acodit a la cita
contant amb el quefer de Jordi i la guia de Pepita.
Per omnar un bon carrer i que cride l'atenció,
s'ha de treballar molt i tenir gran direcció.

I si véns a visitar-nos amb ganes de criticar,
si a la primera no ho veus bé, t'ho tornes a repassar.

Però quan s'acaben les festes i despullen el carrer,
ens diem els uns als altres que aquest any és el darrer.

Ja són tres anys seguits que ornem el nostre carrer,
i li demanem a Déu: salut i ganes!, per tomar a l'any
que ve.

Però si passes a visitar-nos i veus coses que estan llet-
ges,
intenta dispensar-nos que ja ens fallen les idees.

Després aplega Sant Jaume, i ens posem a pensar...
i els altres diem als uns: ja ens toca enramar!

Les dones d'aquest carrer són valentes a estonetes,
quan pinten els paperets i enganxen les cadenetes.

Quan passes a visitar-nos i veus coses que estan bé,
us desitgem bones festes al pobletà i foraster.

El material que usem és cosa que a tots ens sobra,
i l'únic que allí posem és la qüestió de mà d'obra.

Els hòmens no som mai menys i també col·laborem
en penjar els paperets i pintar el paviment.

La mà d'obra que posem ho fem per no estar parats,
ja que tots els qui treballem som estivejants i jubilats.